

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214010354
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7214010354.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2016 v Košiciach, v trestnej veci obžalovaného J. Č., pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 27.11.2015, sp. zn. 6T/29/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 27.11.2015, sp. zn. 6T/29/2014 podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného J. Č. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 20.3.2013, sp. zn. 2Pv 808/2012/8803 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

ako konateľ spoločnosti J. B., Q..J..H.. so sídlom XXX XX X. Č.. XX na základe objednávky č. XXXX/J./XXXX od spoločnosti B. Q..J..H.. so sídlom L. Č.. XX, A. dňa 3.6.2011 podvodným spôsobom vylákal sanitačný materiál v hodnote 14.516,31 €, pričom dňa 3.6.2011 zaplatil preddavok vo výške 4.200,00 €, ale za tovar v lehote do 6.9.2011 nezaplatil, hoci predošlú objednávku uhradil, zároveň odpredal obchodný podiel spoločnosti tretej osobe bez uvedenia záväzkov a účtovných dokladov s úmyslom nevyplatiť záväzok poškodenej firme B. Q..J..H.., čím jej spôsobil škodu vo výške 10.316,31 €, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného B. Q..J..H.., L. XX, A., IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil. V dôvodoch poukázal, že sa nestotožňuje s názorom súdu lebo obžalovaný už v čase prevzatia sanitáčného materiálu konal v úmysle, že za tento finančné prostriedky v plnej výške neuhradí. K tomuto záveru je možné podľa odvolateľa dospieť predovšetkým na základe výpovede svedka F. A., na ktorého bol prevedený obchodný podiel spoločnosti J. B., Q..J..H.. Taktiež dáva do pozornosti výpoveď poškodeného Ing. P. B., konateľa spoločnosti B. Q..J..H.., že i napriek urgenciám obžalovaný dlh nezaplatil. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, aby mohol vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Obžalovaný J. Č. vyhlásil, že sa necíti byť vinným a na svoju obhajobu uviedol, že obchodnú spoločnosť J. B., Q..J..H.. odpredali F. A. na základe rozhodnutia všetkých spoločníkov. Potvrdil, že vykonával bez písomnej zmluvy práce na rekonštrukcii nehnuteľnosti pre Ing. G., a z toho dôvodu objednal po vzájomnej cenovej dohode materiál od spoločnosti B. Q..J..H.. v celkovej hodnote 13.705,20 Eur. Na základe dohody zložil aj zálohu vo výške 4.200,- Eur. Práce nedokončil z dôvodu, že Ing. G. mu prestal platiť, neskôr sa spoločnosť dostala do ekonomických problémov. Mal jedno jednanie s poškodeným Ing. B., ktorému bol ochotný zaplatiť 8.000,- Eur, avšak tento odmietol túto sumu prijať s odôvodnením, že je ochotný prijať celý dlh v sume 9.280,-Eur.

Poškodený Ing. P. B., konateľ firmy B. Q..J..H.. potvrdil, že došlo k uzavretiu zmluvy na dodanie rôzneho sanitačného materiálu s firmou obžalovaného. Potvrdil, že obžalovaný zaplatil aj zálohu 4.200,- Eur a zvyšok nevyplatil a potvrdil tiež, že dňa 30.11.2013 po jednaní s obžalovaným, ktorý mu ponúkol vyplatiť 8.000,- Eur z titulu urovnania pohľadávky, túto sumu odmietol s odôvodnením, že prijme iba celý dlh v sume 9.280,- Eur.

Svedok Ing. M. G. vypovedal, že s obžalovaným a s jeho firmou J. B., Q..J..H.. v minulosti nemal žiadny problém, s obžalovaným sa stretávali i rodinne, preto aj na predmetnú zákazku neuzavrel s obžalovaným žiadnu písomnú zmluvu. Ďalej uviedol, že obžalovanému zaplatil za sanitačný materiál, ktorý bol zabudovaný do stavby, a ako dôkaz tvrdil, že pri odovzdávaní peňazí bol prítomný svedok P. T. L.. Svedok Ing. G. potvrdil, že nevie preukázať dokladmi, že obžalovanému za všetok tovar dodaný od poškodeného zaplatil.

Svedok F. P. vypovedal, že pre obžalovaného vykonával práce ako subdodávateľ na stavbe pre Ing. G. a obžalovaný odstúpil od zákazky po čase, lebo tvrdil, že Ing. G. mu za tovar nezaplatil. Svedok potvrdil, že práce na stavbe riadne dokončil a obžalovaný mu v rámci kompenzácie dohadzoval ďalšie práce a poskytoval mu svojich pracovníkov, za čo nežiadal náhradu, dohodil mu rôzne zákazky, a tak vykompenzoval ich vzájomný dlh. Nepotvrdil, aby videl, že Ing. M. G. zaplatil obžalovanému za materiál, resp. práce.

Svedok P. L. vypovedal, že Ing. G. oznámil na jednom stretnutí, z ktorého neexistuje písomný záznam a obžalovaný na ňom prítomný nebol, že obžalovanému za materiál vyplatil. Bol prítomný, keď Ing. G. odovzdal obžalovanému nejaké peniaze, niekedy v roku 2011 po akcii vo Š., avšak nevedel sa vyjadriť koľko to bolo peňazí, z akého dôvodu a nevedel o konečnom vyúčtovaní medzi Ing. G. a obžalovaným.

Svedkovia F. A. a V. A. vypovedali zhodne, akým spôsobom došlo k prevedeniu podielov firmy J. B., Q..J..H.., a že žiadne účtovné doklady im odovzdané neboli. Svedkyňa F. C. zamestnankyňa notárskeho úradu vypovedala, že z osvedčovacej knihy nie je možné zistiť, na akých listinách boli podpisy F. A. overované a nevedela sa vyjadriť ani k obsahu listín, na ktorých boli podpisy overené.

Okresný súd vykonal potrebné dokazovanie aj listinnými dôkazmi tak, ako sú citované v napadanom rozsudku.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému J. Č. za vinu nie je trestným činom.

Odvolací súd dodáva, že trestný čin podvodu je úmyselným trestným činom, kde sa vyžaduje, aby na škodu cudzieho majetku páchatel seba alebo iného obohatil tým, že niekoho uvedie do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku aspoň malú škodu. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného a obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou. Uvedením do omylu sa rozumie konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby obžalovaný podvodným spôsobom vylákal sanitačný materiál v hodnote 14.516,31 Eur a zároveň odpredal obchodný podiel spoločnosti tretej osobe s úmyslom nevyplatiť záväzok poškodenej firme vo výške 10.316,31 Eur. Obhajoba obžalovaného vykonaným dokazovaním nebola vyvrátená, práve naopak objektívne bolo zistené, že zmluvou zo dňa 7.4.2011 obžalovaný objednal u dodávateľa B. Q..J..H.. dodávku sanity v zmysle platnej ponuky a dňa 3.6.2011 zaplatil poškodenému spoločnosti B. Q..J..H.. sumu 4.200,- Eur ako zálohu na základe faktúry. Jednoznačne bolo preukázané, že poškodený Ing. B. odmietol prevziať sumu 8.000,- Eur od obžalovaného SMS správou dňa 4.12.2013 jedine z toho dôvodu, že bol ochotný prijať iba celý dlh vo výške 9.280,- Eur t.j., sumu, ktorá zodpovedala nákupným cenám dodaného tovaru. Už z uvedeného konania je jednoznačne zrejmé, že obžalovaný nekonal v podvodnom úmysle v čase uzavretia zmluvy s firmou B. Q..J..H., že jej nebude chcieť za tovar zaplatiť, keď navyš o tom svedčí aj zloženie zálohy. Ďalšou skutočnosťou, ktorá je v prospech obžalovaného je tvrdenie aj svedka F. P., ktorý potvrdil, že obžalovaný z dôvodu, že odstúpil od zmluvy snažil sa mu vzniknutú škodu vykompenzovať dohodením prác, dodaním robotníkov a podobne.

V neprospech obžalovaného jednoznačne vypovedal iba svedok Ing. M. G., ktorý však nevedel písomne zdokladovať vzťah medzi ním a obžalovaným z dôvodu absencie vzájomnej zmluvy, resp. vystaveniu si akýchkoľvek účtovných dokladov. Naopak, bolo preukázané, že všetky veci, ktoré od poškodenej organizácie obžalovaný prevzal, boli zabudované v rekonštruovanej stavbe Ing. G. a nebolo preukázané jeho tvrdenie, aby obžalovanému za tento materiál riadne zaplatil.

Dokazovaním nebola preukázaná tá skutočnosť, aby obžalovaný J. G. spolu s ostatnými spoločníkmi odpredal obchodný podiel F. A. z toho titulu, aby nemuseli zaplatiť poškodenej firme B. Q..J..H.. škodu vo výške 10.316,31 Eur. Spôsob, akým bol obchodný podiel prevedený na F. A. nemá súvis s predmetným skutkom, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu.

Odvolací súd ďalej poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

V súlade so zákonom je aj výrok rozsudku, keď podľa § 288 ods.3 Tr. por. odkázal poškodeného B. Q..J..H.. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolateľa, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.